

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата (обединена) партия въ Плевенския окръгъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Последната фаза на прѣдизборната борба.

Тази борба започна ужъ съ принципи, а завършва съ едно бѣсно нахвърляне на всички — *противъ насъ*. Личната и безчестна кампания противъ нашата партия биде подета най-напрѣдъ отъ стамболовиститѣ въ колонитѣ на „Бди ель“ и „Народо либералъ“, за да се прѣхвърли съ още по-големо застъпване въ тѣзи на „Комунистъ“, „Радикалски гласъ“ и „Земледѣлско единство“. Видѣ се най-послѣ *лъвичарството* на лъвичаритѣ радикали и земледѣлци. Особено послѣднитѣ сж се обърнали въ едно вулгарно партизанско гнѣздо, което далечъ надминава най-реакционната Стамболовщина. Прочетете прѣдъ изборнитѣ имъ позиви! Непрѣмънно ги прочетете! Това е единъ новъ позоръ, който Братановци и Обовци лѣпватъ на челото на „земледѣлския съюзъ“, за да ускорятъ неговото разнищване. Изчезнали сж за тѣхъ всички други врагове; Александъръ Обовъ нищо не продумва противъ радославистката листа, начело на която стои братъ му Евстати Обовъ; Братанъ Братановъ нищо не продумва противъ Стамболовистката листа, на чело на която стои „защитника“ му Думановъ; радикала Цони Ангеловъ нищо не продумва противъ безчестната борба на прогресиста Цоню Бръшляновъ, защото работи въ неговото адвокатско писалище. Въмѣсто това всички сж се нахвърлили върху нашата партия и то не съ факти и принципи, а съ клевети и злобни измислици.

Ние сме доволни!
Защото противникитѣ ни свалиха сами „лъвичарскитѣ“ си маски, прѣдъ ние да сме ги смѣкнали.

Всички честни и стрѣмщи се къмъ обновление земледѣлци сж въ нашитѣ редове!
И, въмѣсто измислицитѣ и клеветитѣ, на 17 Августъ ние излизаме прѣдъ работния народъ съ нашето високо развѣно *червено знаме*, на което сж написали основнитѣ принципи за днешната ни и утрѣшна борба:

Свобода за народа!
Просторъ за труда!
Благодеяние и миръ за измъчената и разорена българска земя.
Въ името на тѣзи принципи ние зовемъ всички съ *червената бюлетина* къмъ изборнитѣ мѣста на 17 Августъ. Да живѣе обединения освободителенъ социализъмъ!

Г. МАРКОВЪ

Какво ни носятъ партиитѣ на 17 августъ.

Изборитѣ сж прѣдъ насъ. Всички слухове около тѣхното стлагане оставаха едно жалко пожелание отъ онѣзи които искаха да тикнатъ историческото колело да трѣгне по тѣхния пѣтъ. Този фактъ нека послужи за поука на всички онѣзи, които си правѣха смѣтка, че съ отлагането на изборитѣ ще могатъ да провалятъ обединената социалистическа партия. Изборитѣ не се отложиха, обединената социалистическа партия устоя на думата си; но всички онѣзи, които желяеха това се провалиха. Въмѣсто да провалятъ частъ тѣ провалиха себе си. Най-малко ний ще скърбимъ за това, и още по-малко ще оскърби българския народъ. Тѣ го лѣгаха въ продължение на четиредесетъ години, но най-послѣ и самитѣ тѣ останали излѣгани. Това е началото и то доброто начало, което открива перспективитѣ на бждащитѣ политически борби у насъ. Нека пожелаемъ на 17 августъ всички тия партии да останатъ не само излѣгани, но да намѣрятъ и гроба си.

Гробарѣтъ на досегашнитѣ политическитѣ котерии, това е българскиятъ народъ. Нему прѣдстои на 17 августъ да си даде смѣтка не само за миналитѣ грѣхове на днешнитѣ партии, а да се справи и съ сегашнитѣ имъ лозунги и тогава само да даде своя гласъ за или противъ тѣхъ.

И дѣйствително, нито една отъ партиитѣ, безразлично дали бѣха за или противъ произвеждането на изборитѣ сега, не закъснѣха да взематъ най-живо участие въ изборителнитѣ борби, макаръ на едни да бѣха затис-

царъ не може да имъ служи за друго вече, освѣнъ да пази тия тѣхни банки и да имъ и подпомага въ спекулата и оголването на народната маса. Държейки финансовата олигархия въ страната въ свои рѣцѣ, тѣ искатъ и политическа олигархия. А това не значи нищо друго, освѣнъ пълно обедняване на народната маса, която скоро ще започне да намира спасение само въ емиграцията.

Би ли се подвоумилъ нѣкой български избирателъ да прѣдскаже какво го очаква, ако тия партии останатъ на властѣта? Ще има ли нѣкой, който да ти повѣрва въ хубавитѣ думи, наречени въ тѣхнитѣ възвания. Всѣки трѣбва да помни едно и само едно: Този който се бори да запази стопанската олигархия въ страната, той не може да бжде за народното управление. Неговитѣ думи сж празни фрази, които закриватъ най-опасно бждаще за българския народъ. И за това на 17 августъ цѣлия български народъ трѣбва заедно съ насъ да извика: смъртъ на финансовата и политическа олигархия, да живѣе стопанския и политическия демократизъмъ и социализъмъ!

Въ противовѣстъ на тѣзи партии ние намираме възванията на тѣснитѣ социалисти (комунисти). Какви лозунги издигатъ тѣ прѣдъ българския народъ? Ни повече ни по-малко отъ една словеса — анархия. Когато старитѣ партии създаватъ анархия чрѣзъ безразборнитѣ войни, кражби и спѣкули, за тѣснитѣ не остана нищо друго освѣнъ многодумието. Никоя партия не е приказвала повече отъ тѣхъ, но и никоя не е била по-ялова, като дѣлова партия, пакъ отъ тѣхъ. Старата народна мъдростъ, „който много приказва, нищо не върши“, е измислена само за такива хора. И наистина, какво направиха тѣ до сега? Нищо, абсолютно нищо. Тѣ се нарекоха болшевици, но болшевици не сж, защото болшевицитѣ трѣбваше да се биятъ по улицитѣ, биха се тѣ дадоха скѣпи жертви. Тѣ спартакисти не сж, защото и спартакиститѣ дадоха още повече жертви. И дѣйтѣ тѣзи партии се отказаха отъ парламентарната борба, въ името на революцията. А какво правятъ тѣснитѣ? Да се биятъ т. е. да правятъ крѣвава революция — не правятъ. крѣвѣта имъ е поскѣпа отъ интереситѣ на революцията. Да се отречатъ отъ парламентарната борба — пази боже! Та нали въ парламента се приказва най-много, та нали тамъ най-лесно се правятъ революцитѣ съ думи. Такива сж и тѣхнитѣ лозунги — само думи и повече нищо. И за такива хора кой би далъ гласа си? На кой другъ, освѣнъ отчаяния, който нищо не мисли. Нему ний можемъ само едно да напомнимъ. Отчаянието е само прѣходо, слѣдъ него настѣпя опомняне при което ще се намѣри лѣкъ на нашитѣ обществени недѣзи, но разкаянието нѣма лѣкъ, защото обикновено иде тогава, когато стане невѣзможно да се поправи злото. Затова на отчаянитѣ ний казваме само едно, когато гласувате, пазете се да не си подготвитѣ почва за разкаянието. България нѣма да бжде спасена чрѣзъ анархия, а ще бжде още повече забатачена. Който не иска само думи, но и примѣръ, ний му го сочимъ: Унгария. Бела Кунъ си отиде, реакцията отново се засили, ромжнитѣ окупираха цѣла Унгария, разнежнитѣ за всичко това ще плаща само унгарския народъ. Мнозина сега между унгарцитѣ се каятъ, но късно е вече: батакѣтъ е батакѣтъ; той може да

се оправи само съ нови дългове и по-големъ данѣци. Ето защо на българския избирателъ ний казваме ний единъ гласъ за тѣснитѣ социалисти. Който гласува за тѣхъ, гласува за собствено то си проваляване.

Оставатъ друга една група партии — земледѣлци, радикали и широки социалисти.

Тѣ издигатъ лозунги за единъ новъ редъ на нѣщата, но нито радикали нито земледѣлци сж подготвени за такава една важна и сложна задача въ нашия общественъ животъ. Какво ново ни носятъ радикалитѣ? Нищо, ама абсолютно нищо ново. Тая партия се роди прѣзъ 1903 година и живѣе съ ума на тази година и до днесъ. Ако има хора, които сж се най-много клаушкали това сж радикалитѣ. За това имъ и толкова върви. Това е една мъртвородена партия, която ще изчезне въ бурнитѣ днешни врѣмена. Ней не остава нищо друго, освѣнъ да се присѣдини изцѣло къмъ друга нѣкоя партия или дѣкъ да изчезне най-безславна. Такава партия не заслужава подкрѣпка. Въ бурнитѣ врѣмена посрѣдата не се върви. Който върви по срѣдата бива смазанъ, ако не е достатъчно силенъ да издържи натиска. А такава сила радикалитѣ нѣматъ.

Земледѣлцитѣ пѣкъ отъ своя страна, колкото и да издигатъ гласъ за републиканския демократизъмъ, си оставатъ една тъмна маса, на гърба на която могатъ да играятъ само демагози, като Стамболийски, Обовъ и &. На плѣщитѣ на тая тъмна маса тѣзи хора отъ голтацѣ станаха милионери отъ най-долнопробно естество. И тѣзи нови милионери сами сж несигурни въ запазване на своята лѣсна и ефтина печалба, затова търсятъ помощъ въ фамозния Генадиевъ. Послѣдниятъ е политическиятъ вдѣхновителъ и крѣпитель на земледѣлческитѣ водители, защото се чувствува естественъ тѣхенъ наследникъ. Който гласува за земледѣлцитѣ, гласува за Генадиевъ. А който изважда тоя политически мъргавецъ отново изважда на животъ и най-мръсната, най-разбойническата и най-подлата реакция. Ни единъ гласъ за земледѣлческитѣ кандидати ето думитѣ, които не трѣбва да забравя нито единъ избирателъ.

На българскиятъ народъ се поставятъ днесъ двѣ главни задачи: една да разчисти смѣткитѣ си съ всички досегашни прѣстѣпници спрямо неговитѣ интереси и друго — да начертае пѣтищата на своя новъ животъ. Първата задача ще се изпълни като се подведатъ прѣдъ народенъ сѣдъ всички виновници за сегашното положение на България, а втората, като се прѣмахне онази политическа система, която е поволявала на тѣзи злодѣи да играятъ своето юдинско хоро и отъ друга, като даде възможностъ на всѣки да се ползува еднакво отъ общественъя грудъ и общественитѣ блага. А това значи: на 17 августъ 1919 г. българския народъ трѣбва едногласно да извика: Долу политическата и финансова олигархия! Да живѣе стопанския и народовластенъ демократизъмъ! Долу банки и монархизма! Да живѣе кооперацията, републиката и социализма! Съ тоя лозунгъ при пълно и ясно познаване на нѣщата и съ най-добра воля да изпълни всѣчко обѣщано, излиза днесъ прѣдъ българския избирателъ само една партия. Това е обединената социалистическа партия. За тая партия трѣбва да подаде гласа си всѣки, който не мисли само днесъ за днесъ, но и за миналото и за бжда-

щето. Кърваво-червената бюлетина е единствената която носи обновлението

на нашето общество и възмездие за миналото. Да живее.

жи всъкога на негово разположение „един голъм сандък“, но ние пита-ме този честен кмет: „откъде се здо-би той, прост редник в войската с този „голъм сандък“ на фронта с който твърди, че е служил така охот-но на своите началници?

Апостолитъ на новата война.

Кой, мислитъ, сж тѣ? Може би, пакъ радослависти и стамболисти които вмъкнаха нашата бѣдна страна въ свѣтовната война за да я разорятъ и ограбятъ, или цанковисти и народняци, които съ своята непроходимо-глупава дипломация отъ рода на д-ръ Даневъ и компания, прѣдизвикаха междусъюзнишката война, отъ когото започватъ народнитъ ни нещастия, или най-послѣ, вѣчно войнствената „демократия“ съ нейнитъ безбройни банки и банкери, която има нужда отъ мѣтна вода за да трупя своитѣ милиони. . . . Не, граждани.

Този пътъ, както и въ 915 г. на чело на войнствената клика въ България, стоятъ пакъ новопокръстенитѣ „комунисти и, или както още ги наричатъ, може би съ по-голѣмо основание „комунисти, бившитѣ тѣсни социалисти. Тѣзи сжщитѣ, които въ 915 год. бѣха докарали отъ Цариградъ германскитѣ агенти Парвусъ и му устройоха въ София митингъ, където крѣщѣха заедно съ него, че България трѣбвало да се намѣси въ войната и то на страната на германцитѣ, противъ „рускитѣ монархизмъ“. Въ това отношение тѣ напълно се разбираха съ Д-ръ Василъ Радославова и заради това, тѣ и до краятъ на войната му бѣха най-вѣрнитѣ подлоги.

Слѣдъ като по този начинъ тѣзи изчадия на българскитѣ народъ, на врѣмето, си помогнаха за докарване на войната сега сж се запрягнали на нова смѣтка да искатъ нова война. Тѣмъ не имъ стигатъ купищата трупове които изпълниха всѣка трапчина на Македония и Добруджа, тѣзи алчни крѣво-волоци не се наситиха отъ обилно пролѣната кръвъ на десетки хиляди невинни български синове, не! тѣ крѣщятъ въ „Работнически вѣстникъ“ и по мегданитѣ за нова кръвъ и нови жертви. По рано искаха да спасяватъ Германия сега—Русия. Заради руската

свѣтска република, малката и разорена България трѣбвало да отвори война на държавитѣ отъ съглашението т. е. на онѣзи, които изцѣло държатъ сѣдбата на нашия народъ и по благоволенieto на които ние още съществуваме като свободенъ народъ.

По голѣмо безумие отъ това не би могло да се роди, даже въ главитѣ на онѣзи, които обитаватъ, по волята на сѣдбата, карлуковския манастиръ. Но, ето че това странно безумие бушова въ главитѣ на тѣснитѣ социалисти и тѣ искатъ да го наложатъ на българскитѣ народъ, безъ да мислятъ за послѣдствията, които ще има да изпита този народъ, защото тѣ — шепата продажници и провокатори ще се скриятъ на сигурни мѣста, въ рѣшителниятъ часъ както направиха на 27-и м. мѣсець. Ето кои сж хората, които днесъ, когато цѣлия нашъ народъ блѣнува за миръ, за свобода и благоденствие, искатъ да му наложатъ новата война.

Граждани отъ всички слоеве на обществото, по села и градове, ние ви питаме; желаете ли вие новата война съ всичкитѣ нейни прѣлести, които ви сж извѣстни, желаете ли за винаги да погубите себе си и своята страна и ако всичко това го желаете—идете съ онази мафия, която служи на тѣзи идеи.

Но ако вие всичко това не желаете, ако сте наситени на всѣкакви войни и желаете да живѣте само въ миръ и спокойствие, да имате благоденствие и правовъ редъ въ страната си, да вкуситѣ наравно съ всички въ свѣта отъ благата на общата материална и духовна култура, вие ще трѣбва да дойдете съ насъ и само съ насъ—обединенитѣ социалисти.

И щомъ като е така ние ви казимъ да се явите на 17 т. м. прѣдъ изборнитѣ урни съ нашата ясно червена бюлетина за да гласувате за нашитѣ идеи, които вече ви посочихте.

F. S.

ОТЗИВИ.

Дружбашитѣ и чиновницитѣ.

Вчерашнитѣ голтаци и днешни милионери, които търгуватъ съ труда на земледѣлцитѣ, сж отворили единъ вълчи вой на държавнитѣ работници а най вече на желѣзничаритѣ, за гдѣто тѣ сж поискали за себе си малко повече хлѣбъ и по-вече въздухъ на нашата грѣшна земя. Тѣ макаръ да знаятъ, или ако не знаятъ, могатъ да го научатъ, отъ държавния бюджетъ, че грамдното мнозинство работници по желѣзницитѣ получаватъ мѣсечно между 200 и 400 лева; съзнателно шарлатанствуватъ, като разправятъ за нѣкакви „тѣлсти“ заплати, получавани отъ желѣзничаритѣ. Нека всѣки честенъ земледѣлецъ направи една най проста смѣтка и види: дали може съ горната сума да си купи на днешнитѣ цѣни храна и облѣкло, да се плаща скѣпъ аемъ за квартира и да се живѣе човѣшки и нека тогава да завиди на желѣзничаритѣ. Но нека сжщеврѣменно гози земледѣлецъ запита редактора на „земледѣл. единство“, изпѣденъ отъ Плѣвенската дружба вчерашенъ голо-такъ и днешенъ богатъшъ и бездѣлникъ Братановъ съ колко лева живѣе този лѣжеземледѣлецъ на мѣсець и нека го сравни съ измѣчения български желѣзничаръ.

И тогава увѣрени сме, всѣки ще се убѣди, че всичкитѣ викъ противъ държавнитѣ работници не е освѣнъ най долна шарлатания на каквото сж способни само онѣзи, които си създадоха палати и милиони за смѣтка на българския земледѣлецъ.

Честни земледѣлци, вие сте длъжни да прѣзрѣте и изгоните изъ редоветѣ си всички подобни типове!

Земледѣлци и лѣжеземледѣлци.

Когато говоримъ за „земледѣлци“ ние разбираме двѣ категории такива: единитѣ сж хилядитѣ честни и трудолюбиви български граждани живущи по села и градове, които живѣятъ отъ своя земледѣлски трудъ. Тѣхъ ние уважаваме и подкрѣпата имъ очакваме въ най широки размѣри сега на 17 того, защото тѣхнитѣ трудъ както и този на всички други работници ще намѣри защита само въ лицето на нашата партия. Другата категория—лѣжеземледѣлци сж нѣколцина талични шарлатани, които безсрамно се тутулуватъ „земледѣлци“ и говорятъ отъ тѣхно име безъ да иматъ нѣщо общо съ труда имъ. Тѣ сж разнитѣ аферисти и лешеефари, деклозиеристи, нахалници и простаци, които на гърба на земледѣлцитѣ натрупаха милиони. Отъ тази категория сж разнитѣ; Механджийски, Братановци, Дуновци и още много такива типове отъ сжщиятъ калибъръ тѣхъ ние призираме, това трѣбва да направи и всѣки честенъ български земледѣлецъ.

Сандѣка на николаевския кметъ.

Деко Колевъ, който съ декларация, че е демократъ заедно съ баща си, и съ цѣлата си фамилия, се добра до прѣдсѣдателъ на общината, сега, когато му се явява вече като призракъ вратата на Плѣвеоския окръженъ затворъ, е станалъ земледѣлецъ. Пригиснатъ злѣ за многото си красиви дѣла въ малкото врѣме, прѣзъ което властвувалъ, той става орджие на Братановци, за да се клевети др. Марковъ и прави долнопробна политика. „Голѣмия сандѣкъ“ на Декo Колевъ е една жива халюцинация, която му се явява на болното въображение подъ влияние на „кметската“, трѣска, която го е обладала. Ако е мираклия да „измъкне“ нѣщо съ този шантажъ, др. Марковъ заявява, че дър-

Тѣснѣшки тероръ.

Задушени изъ другитѣ квартали отъ съзнателното гражданство и работничество, тѣснѣшитѣ се налагатъ се своя тероръ само въ турската махла. Турени сж въ ходъ такива заплашвания и такъвъ шайкаджийски тероръ, каквито ги е имало въ най-черкезкитѣ режими у насъ. Нека знаятъ, обаче, че резултатитѣ за тѣхъ ще бждатъ тъкмо обратнитѣ.

Бѣсътъ на Деклозиеровцитѣ.

Въ много нечисти рѣцѣ е поставена каузата на земледѣлския съюзъ въ Плѣвенско и за това печални ще бждатъ послѣдствията за него.

Братанъ Братановъ, за които Обовъ пише до Александръ Димитровъ, че е „личностъ“ „добила богатство чрезъ безчестие“, като го нарича „този мезавецъ Братановъ“—сжщия този „земледѣлецъ“ е започналъ да хапи вече собственичѣ си меса отъ злоба и безсиле за гдѣто най голѣмитѣ крѣпости на дружбашкото невѣжество и заблуждение се рушатъ подъ напора на тази свѣтлина, която партията ни внася въ селата. И като забравя всѣкакви принципи — защото никога не ги е ималъ — той се нахвърля съ всичкото си умопомрачение върху др. Марковъ и то само съ измислици и клевети, които ще възмутятъ и самитѣ земледѣлци, когато ги прочетатъ. На тази почва „земледѣлеца“ Братанъ не може да ни застави да се принижимъ до неговия моралъ. Той ще остане самъ — и съ своя патронъ и вдѣхновителъ Д-ръ Дума-новъ.

И широкитѣ имали банки...

Слѣдъ като в. Народъ изнесе списъка на акционернитѣ дружества и банки, основани прѣзъ врѣме на войната, отъ демократи, народняци, либерали и земледѣлци, всичкитѣ тѣзи „патриоти“ се почувствуваха дълбоко оязвени. И за отплата в. Прѣпорецъ, който стана вече знаме на всички спекуланти и тепегози, излѣзе съ единъ фалшивъ списъкъ на банки и кционерни дружества, нигдѣ не сжществуващи. Веднага този списъкъ биде прѣпечатанъ отъ тѣснѣщи, дружбиши и всички други проститутки, които, загубили срамъ за своето падение, гледатъ съ четири очи да видятъ въ своя срѣда нови жертви. На празни надежди! Всички визирани въ списъка на демократитѣ другари заявиха, че тѣ държатъ на разположение на продажнитѣ вѣстникари всички „акции“ които тѣ сж открили. До гдѣ отива мизерията на нашитѣ противници личи отъ факта че тѣ наричатъ „банка“ и работническата кооперацията „Народъ“ и всички нейни членове подвездатъ подъ знаменателя на акционеритѣ милионери. И смѣшно, и позорно...

Въ какво се изроди проповѣдта за „революция“

- 1) Тѣснѣшитѣ Чакъровъ Константинъ ограбиха 400,000 лева отъ държавната поща и образуваха съ частъ отъ тѣзи пари основата на фонда „на-роденъ домъ“
- 2) Въ с. Катунецъ обраха 14,000 лева и бѣха заловени.
- 3) Въ Татаръ-Назаджикъ подбуди стачницитѣ-обущари да убиятъ господаря си и тѣ го направиха.
- 4) Въ Харманлийско повѣриха на единъ окаенъ разбойникъ, гоненъ и убитъ отъ потеря, да образува комунистически групи по селата.
- 5) Въ Вратца единъ комунистъ се опита да измъкне отъ Рожевъ 50,000 лева съ анонимно писмо и двѣ бомби бухалки.
- 6) Въ с. Ракита единъ новъ комунистъ обра 21,000 лева и биде заловенъ заедно съ останалитѣ въ него 5000 лева.
- 7) Въ депутатската си листа на видно мѣсто поставятъ Петко Бърдаровъ, обвинявай въ кражба на прѣпоржчано писмо.

И пр. и пр.

Ето какви сж послѣдницитѣ отъ една дива и безогледна проповѣдъ за „революция“ срѣдъ една маса, съвсѣмъ негодна за такова дѣйствиe.

ХРОНИКА.

Прѣдизборни наши събрания имало напоследъкъ въ селата, а Марашки трѣстеникъ, Бохотъ, Махлата Бѣглежъ, Пординъ, Пелишатъ, Катерица и пр. Плѣвенско. Сжщата агитационна борба кипи въ Ловченско, Тетевенско, Луковитско и Троянско. Нашитѣ противници сж силно смутени отъ подрѣжката, която наврѣдъ ни указватъ селскитѣ маси. Всички честни земледѣлци строго осжждатъ партизанската борба на Обовци, Братановци и Григоръ Бояджиевци, която борба изоставя реакционитѣ погромаджийски партии и обезсилва лѣвицата.

Мизер, на лѣжа е лансираното отъ „Радикалски гласъ“ и подето отъ другитѣ наши противници твърдение, че нашия другаръ Дучовски, и д. сждеб-слѣдователъ въ Никополъ устройвалъ политически събрания по селата и съставялъ бюра на нашата партия. Отъ 8 села, които този нашъ другаръ е посѣтилъ по служба само въ 2 е присжствувалъ на случайно устройенитѣ събрания и то като слушателъ.

Организациитѣ, групитѣ и отдѣлитѣ другари да телеграфира въ веднага до редакцията за резултата отъ изборитѣ съ обозначение гласовѣтъ наши и на противницитѣ.

Произволъ. При наличността на фелдшери съ цензъ постоянната комиси-я въ Плѣвенъ си позволява да назначаватъ фелдшери, а санитарни, каквито сж Стефанъ Павловъ и Стоянъ Тодоровъ въ Бохотъ, Плѣвенско и Брѣстово, Ловченско. Съюзътъ на санитарнитѣ работници високо протестира противъ този произволъ, поканваме надлежнитѣ мѣста да се вслушатъ въ този протестъ

Дружбашка мизерия. Околийски началникъ Вълчо Беневъ, който повдигна такъвъ шумъ за партизанствуването на Плѣв. Окр. Управителъ придружава Санди Обовъ въ агитацията му не само изъ Плѣвенски но и изъ Никополско. Ето каква телеграма е подадена до министеръ Стамболийски отъ с. Трѣстеникъ, Никополско:

София

Министръ Стамболийски
Копие Вѣстникъ Народъ Радикалъ
Вчера съ фойтонъ дойде въ село Санди Обовъ придруженъ отъ Плѣвенския Окол, Началникъ Беневъ. Знаете ли, че Трѣстеникъ е Никополска околия и, че Началника не е дошелъ по служба а по агитация? Несж ни самоизобличавате? Или Вий виждате прашинкитѣ въ очитѣ на полетическитѣ ви неприятели, а гледатъ въ Вашитѣ очи не. Коркодилскитѣ сълзи, които проливате въ земл. знаме въ броя отъ 9 того съ опалъ къмъ земледѣлцитѣ, не хваща мѣсто, тѣ сж сити вече на сърдце, въ България селени и граждани нѣма, има Българи, които еднакво понасятъ тежобитъ.

Кандидатитѣ Обовъ, Даскаловъ и др. се посрѣщатъ по кайфетъ, се изпрашатъ по акълъ, защото тѣ рало, плугъ, волове, кола, коса, сѣно не знаятъ. жалки сжщества!

За Трѣстеничени Иванчевъ.

Послѣденъ часъ. Положително се научаваме, че единъ отъ земледѣлскитѣ кандидати, поставенъ на видно мѣсто въ листата имъ, е заловенъ въ тухларницитѣ на с. Долни-Дѣбникъ въ едно съвсѣмъ неудобно положение съ една вдовица. Така е то: единъ гледа свадба, други гледа брадва, отишелъ човѣка, по агитация...

Избиратели на 17 августъ гласувайте само съ ЧЕРВЕНАТА БЮЛЕТИНА за социализма!

Отговоренъ редакторъ Г. Марковъ.

печатника Данаиловъ, —Плѣвенъ.